

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ
ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยเป็น 4 ระยะ ดังต่อไปนี้

ระยะที่ 1 ศึกษา และสังเคราะห์แนวคิดพฤติกรรมเชิงจริยธรรม

1. แหล่งข้อมูล

1.1 แนวคิดพฤติกรรมเชิงจริยธรรม

1.1.1 การศึกษาทฤษฎี ประกอบด้วย ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psychoanalytic Theory) ทฤษฎีพัฒนาทางสติปัญญาและจริยธรรมของ (Piaget' Cognitive Development Theory) ทฤษฎีพัฒนาทางสติปัญญาและจริยธรรมของ (Kohlberg' Cognitive Development Theory) ทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรมของดวงเดือน พันธุมนาวิน ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory) ทฤษฎีการปรับพฤติกรรม (Behavior Modification Theory) และทฤษฎีแรงจูงใจ (Motivation Theory)

1.1.2 สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ (Expertise) จำนวน 6 คน โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sample) ได้แก่ พระสงฆ์ผู้เชี่ยวชาญในการทำหน้าที่เป็นพระธรรมวิทยากร จำนวน 2 รูป ตัวแทนจากองค์การบริหารนักศึกษา จำนวน 2 คน (นายกองค์การบริหารนักศึกษากรรณการบริหารองค์การนักศึกษา) และตัวแทนคณาจารย์ จำนวน 2 คน

2. เครื่องมือในการเก็บข้อมูล

หลักการวิเคราะห์ และสังเคราะห์เอกสาร โดยการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 เก็บข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เอกสาร

3.2 เก็บข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ภายหลังจากการวิเคราะห์แนวคิดทฤษฎีแล้วทำการสังเคราะห์กรอบแนวคิดในเชิงทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psychoanalytic Theory) ทฤษฎีพัฒนาทางสติปัญญาและจริยธรรมของ (Piaget' Cognitive Development Theory) ทฤษฎีพัฒนาทางสติปัญญาและจริยธรรมของ (Kohlberg' Cognitive Development Theory) ทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรมของ ดวงเดือน พันธุมนาวิน ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning

Theory) ทฤษฎีการปรับพฤติกรรม(Behavior Modification Theory) และทฤษฎีแรงจูงใจ (Motivation Theory) และวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ โดยการจัดกลุ่มเนื้อหา (Grouping) และการพรรณนา (Descriptive) หลังจากนั้น นำข้อมูลมาสังเคราะห์กรอบแนวคิดในเชิงทฤษฎี

ระยะที่ 2 ตรวจสอบโมเดลโครงสร้างพฤติกรรมเชิงจริยธรรมกับข้อมูลเชิงประจักษ์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1. แหล่งข้อมูล

1.1 ประชากร(Population)

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ มีหน่วยในการวิเคราะห์ (Unit of Analysis) คือ นักศึกษา ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในปีการศึกษา 2560 ทั้งหมด 11 แห่ง จำนวน 161,279คน (สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาแห่งชาติ, 2560)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample)

1.2.1 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในปีการศึกษา 2560 ทั้งหมด 11 แห่ง จำนวน 400 คน โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางของ (Taro Yamane, 1973, p. 727) ซึ่งยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนที่ระดับ .05 ดังสมการที่ 3.1

$$\text{สูตร} \quad n = \frac{N}{1 + Ne^2} \quad (3 - 1)$$

n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N แทน จำนวนประชากรทั้งหมด

E แทน ความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้ (.05)

$$\text{จากสูตร } n = \frac{161,279}{1 + 161,279 (.05)^2}$$

$$N = 399$$

ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน

ตารางที่ 3.1

จำนวนสัดส่วนของประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ลำดับ	ชื่อสถาบันการศึกษา	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
1	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดร	24,358	60
2	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	15,990	40
3	มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย	11,811	29
4	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร	10,598	26
5	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	20,001	50
6	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	15,719	39
7	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์	13,228	33
8	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี	22,542	56
9	มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ	6,539	16
10	มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด	7,775	19
11	มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ	12,718	32
	รวม	161,279	400

หมายเหตุ. ปรับปรุงจาก จำนวนสัดส่วนของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง, โดย สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2560, กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.

2. เครื่องมือในการเก็บข้อมูล

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 2 เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผู้วิจัย ร่างข้อคำถาม ภายใต้กรอบและคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นข้อคำถาม เกี่ยวกับคุณลักษณะต่าง ๆ ของผู้ให้ข้อมูล คือ เพศ อายุ จำนวนพี่น้องในครอบครัว สภาพครอบครัว ที่พักอาศัย รูปแบบการศึกษาก่อนระดับปริญญาตรี และมหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษา โดยให้เลือกคำตอบ ที่มีอยู่แล้วและเติมคำในช่องว่างที่กำหนดให้

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3 มิติ 9 ด้าน ลักษณะแบบสอบถาม เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.1.1 ด้านความเข้าใจในจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นคำถามให้เลือกตอบโดยทำเครื่องหมาย \surd ในช่องที่ท่านเห็นว่าถูก และทำเครื่องหมาย X ในช่องที่ท่านเห็นว่าผิดเพื่อทดสอบความเข้าใจเชิงจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีทั้งหมด 15 ข้อคำถาม ทั้งนี้ ได้ให้คะแนนถูกเท่ากับ 1 คะแนน ผิด 0 คะแนน รวมคะแนนเต็ม 15 คะแนน การแปลผลในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ โดยแปลผลระดับความรู้ ดังนี้

คะแนนในช่วงระหว่าง 13 - 15 คะแนน หมายถึง ความรู้ระดับมากที่สุด

คะแนนในช่วงระหว่าง 10 - 12 คะแนน หมายถึง ความรู้ระดับมาก

คะแนนในช่วงระหว่าง 7 - 9 คะแนน หมายถึง ความรู้ระดับปานกลาง

คะแนนในช่วงระหว่าง 4 - 6 คะแนน หมายถึง ความรู้ระดับน้อย

คะแนนในช่วงระหว่าง 1 - 3 คะแนน หมายถึง ความรู้ระดับน้อยที่สุด

2.1.2 ด้านเจตคติเชิงจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง เมื่อข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกว่า เห็นด้วยอย่างยิ่ง

เห็นด้วย เมื่อข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกว่า เห็นด้วย

ไม่แน่ใจ เมื่อข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกว่า ไม่แน่ใจ

ไม่เห็นด้วย เมื่อข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกว่า ไม่เห็นด้วย

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เมื่อข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกว่า ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

2.1.3 การแปลผลคะแนนเกี่ยวกับระดับเจตคติเชิงจริยธรรมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แปลผลโดยนำมาจัดระดับ 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ซึ่งได้มาจากการแบ่งช่วงคะแนนเฉลี่ย (รังสรรค์ สิงห์เลิศ, 2558, น. 194) ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ช่วงคะแนนเฉลี่ย 4.21 - 5.00

เห็นด้วย หมายถึง ช่วงคะแนนเฉลี่ย 3.41 - 4.20

ไม่แน่ใจ หมายถึง ช่วงคะแนนเฉลี่ย 2.61 - 3.40

ไม่เห็นด้วย หมายถึง ช่วงคะแนนเฉลี่ย 1.81 - 2.60

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ช่วงคะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.80

2.1.4 ด้านการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นแบบวัดการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ซึ่งประกอบด้วย คำถาม 15 ข้อ แต่ละข้อจะวัดระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม 6 ชั้น ตามทฤษฎีของ (Kolberg, 2000, pp. 159 - 161) คือ

ขั้นที่ 1 หลักการหลบหลีกมิให้ตนเองถูกลงโทษ

ขั้นที่ 2 หลักการแสวงหารางวัล

ขั้นที่ 3 หลักการทำตามที่ผู้อื่นเห็นชอบ

ขั้นที่ 4 หลักการทำตามหน้าที่ทางสังคม

ขั้นที่ 5 หลักการทำตามคำมั่นสัญญา และข้อตกลงของสังคม

ขั้นที่ 6 หลักการยึดอุดมคติสากล

2.1.5 เกณฑ์ในการตรวจการให้คะแนนแบบวัดระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ข้อคำถามแต่ละข้อมี 6 ตัวเลือก ซึ่งผู้วิจัยกำหนดให้ตรงกับขั้นการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม 6 ชั้นตามทฤษฎีของ Kolberg โดยให้เลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว ถ้าคำตอบนั้นตรงกับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของ Kolberg ขั้นใดก็ให้คะแนนตามนั้น ดังนี้

ให้ 1 คะแนน ถ้าระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในขั้นที่ 1

ให้ 2 คะแนน ถ้าระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในขั้นที่ 2

ให้ 3 คะแนน ถ้าระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในขั้นที่ 3

ให้ 4 คะแนน ถ้าระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในขั้นที่ 4

ให้ 5 คะแนน ถ้าระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในขั้นที่ 5

ให้ 6 คะแนน ถ้าระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในขั้นที่ 6

2.1.6 การจำแนกขั้นการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ดวงเดือน พันธุมนาวัน (2524, น. 201 - 202) ได้กล่าวว่า เด็กสามารถเข้าใจประโยชน์ที่หลักสูงกว่าขั้นจริยธรรมของตนเองได้ไม่เกิน 1 ชั้น และเนื่องจากแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบปลายปิด ดังนั้น ในการแบ่งช่วงคะแนนของขั้นการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม คะแนนที่จุดกึ่งกลางระหว่างขั้นหนึ่งกับอีกขั้นหนึ่ง จึงควรปัดลงมาอยู่ในขั้นที่ต่ำกว่า ดังนั้นจะได้ค่าเฉลี่ยตามระดับขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.00 - 1.50

ขั้นที่ 2 มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.51 - 2.50

ขั้นที่ 3 มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.51 - 3.50

ขั้นที่ 4 มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.51 - 4.50

ขั้นที่ 5 มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.51 - 5.50

ขั้นที่ 6 มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 5.51 - 6.00

2.1.7 การแสดงออกเชิงจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ ดังนี้

จริง	เมื่อท่านเห็นว่า ข้อความนั้นเป็นจริง
ค่อนข้างจริง	เมื่อท่านเห็นว่า ข้อความนั้นค่อนข้างจริง
จริงปานกลาง	เมื่อท่านเห็นว่า ข้อความนั้นจริงปานกลาง
ค่อนข้างไม่จริง	เมื่อท่านเห็นว่า ข้อความนั้นค่อนข้างไม่จริง
ไม่จริง	เมื่อท่านเห็นว่า ข้อความนั้นไม่จริง

2.1.8 การแปลผลคะแนนเกี่ยวกับระดับการแสดงออกเชิงจริยธรรมของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แปลผลโดยนำมาจัดระดับ 5 ระดับ ซึ่งได้มาจากการแบ่งช่วงคะแนนเฉลี่ย (รังสรรค์ สิงห์เลิศ, 2558, น. 194) ดังนี้

จริง	หมายถึง ช่วงคะแนนเฉลี่ย 4.21 - 5.00
ค่อนข้างจริง	หมายถึง ช่วงคะแนนเฉลี่ย 3.41 - 4.20
จริงปานกลาง	หมายถึง ช่วงคะแนนเฉลี่ย 2.61 - 3.40
ค่อนข้างไม่จริง	หมายถึง ช่วงคะแนนเฉลี่ย 1.81 - 2.60
ไม่จริง	หมายถึง ช่วงคะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.80

2.1.9 ด้านบุคลิกภาพของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ ดังนี้

มากที่สุด	เมื่อท่านเห็นว่า ข้อความนั้นเป็นจริงมากที่สุด
มาก	เมื่อท่านเห็นว่า ข้อความนั้นเป็นจริงมาก
ปานกลาง	เมื่อท่านเห็นว่า ข้อความนั้นเป็นจริงปานกลาง
น้อย	เมื่อท่านเห็นว่า ข้อความนั้นเป็นจริงน้อย
น้อยที่สุด	เมื่อท่านเห็นว่า ข้อความนั้นเป็นจริงน้อยที่สุด

2.1.10 การแปลผลคะแนนเกี่ยวกับระดับการแสดงออกเชิงจริยธรรมของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แปลผลโดยนำมาจัดระดับ 5 ระดับ ซึ่งได้มาจากการแบ่งช่วงคะแนนเฉลี่ย (รังสรรค์ สิงห์เลิศ, 2558, น. 194) ดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง ช่วงคะแนนเฉลี่ย 4.21 - 5.00
มาก	หมายถึง ช่วงคะแนนเฉลี่ย 3.41 - 4.20
ปานกลาง	หมายถึง ช่วงคะแนนเฉลี่ย 2.61 - 3.40
น้อย	หมายถึง ช่วงคะแนนเฉลี่ย 1.81 - 2.60

น้อยที่สุด หมายถึง ช่วงคะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.80

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.2 การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 2 นี้ ผู้วิจัย กำหนดวิธีการตรวจสอบ เพื่อหาคุณภาพเครื่องมือวัด โดยมีขั้นตอน ดังนี้

2.2.1 แบบสอบถามผ่านการพิจารณา ด้านความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity)

ความหมาย และการใช้ภาษาจากผู้ทรงคุณ และทำการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม กับวัตถุประสงค์ Index of Item Objective Congruence : IOC (ริงสรรงค์ สิงเหล็ก, 2558, น. 138 - 141) ว่าข้อคำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่นำมาศึกษานั้น เป็นข้อคำถามที่ตรงกับสิ่งที่ต้องการวิจัยมีความถูกต้อง และครอบคลุมเนื้อหาเชิงทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษาวิเคราะห์ และกำหนดไว้เป็นนิยามศัพท์หรือไม่ โดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ได้แก่

2.2.1.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เผ่าไทย วงศ์เหลา (Ph.D.) (Mathematics and Planning) ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร สาขาวิชาสถิติประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง ด้านเนื้อหา ภาษา สถิติ การวัด และการประเมินผล

2.2.1.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัตนะ ปัญญาภา (พธ.ด.) (พุทธศาสนา) ประธานกรรมการบริหารหลักสูตรปรัชญาและศาสนา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง ด้านเนื้อหา และภาษาการวิจัย

2.2.1.3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มานิตย์ โสภค้อ (ปร.ด.) (ภาษาไทย) อาจารย์ประจำหลักสูตรภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง ด้านเนื้อหา และภาษาการวิจัย

2.2.1.4 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชั้น ศรีสวัสดิ์ (ศศ.ม.) (ไทยคดีศึกษา) อาจารย์ประจำสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง ด้านเนื้อหา และภาษาการวิจัย

2.2.1.5 พระครูวุฒิชัยธรรมบัณฑิต (จิตนเรศ ศรีศักร, ผศ.ดร.) (รป.ด.) ประธานกรรมการบริหารหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์บัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตอุบลราชธานี ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง ด้านเนื้อหา และภาษาการวิจัย โดยผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านจะพิจารณาลงความเห็นชอบให้คะแนน ดังนี้

ให้คะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่า ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับ
จุดประสงค์

ให้คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับ
จุดประสงค์

ให้คะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับ
จุดประสงค์

$$IOC = \frac{\sum R}{N} \quad (3 - 2)$$

จากสมการที่ 3.2 สามารถอธิบายได้ ดังต่อไปนี้

เมื่อ IOC แทน ความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์
 $\sum R$ แทน ผลรวมระหว่างคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

1) แล้วนำผลคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความ
สอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยมีเกณฑ์ คือ

1.1) ข้อคำถามมีค่า IOC เฉลี่ย ตั้งแต่ 0.50 - 1.00 มีค่าความเที่ยงตรง
สูงใช้ได้

1.2) ข้อคำถามมีค่า IOC เฉลี่ย ต่ำกว่า 0.60 - 1.00 ต้องปรับปรุง
ยังใช้ไม่ได้ แสดงว่าค่าความเที่ยงตรงสามารถทำได้

2.2.2 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น และผ่านการตรวจสอบเชิงเนื้อหาแล้วไปทดลอง
ใช้ (Try - Out) กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 52 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

2.2.3 นำข้อมูลมาวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้เทคนิค (Item - Total Correlation)
โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวมของแบบสอบถามรายข้อ เท่ากับ 0.231

2.2.4 นำข้อที่ได้ตามเกณฑ์มาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ
โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach Alpha Coefficient (รังสรรค์สิงห์เลิศ, 2548, น. 141)
เท่ากับ 0.953

2.2.5 ผู้วิจัย นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปพบอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญคณะเดิม เพื่อรับฟังความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ หากได้รับความเห็นชอบก็จะนำไปจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง ต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนทุกด้าน ผู้วิจัย จะดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ขออนุญาตรับรอง และแนะนำตัว ผู้วิจัยจากคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เสนอไปยังอธิการบดี ทั้ง 11 มหาวิทยาลัย เพื่อขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

3.2 ผู้วิจัย นำแบบสอบถามส่งให้นายกสโมสรแต่ละมหาวิทยาลัย นำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักศึกษา โดยผู้วิจัยจะทำการชี้แจงก่อนลงมือเก็บข้อมูล หากคำถามใดมีปัญหา ก็จะอธิบายเพิ่มเติม ให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ที่จะนำไปวิเคราะห์ต่อไปได้

4. การวิเคราะห์ข้อมูล (Analysis of Data)

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยในระยะที่ 2 นี้ ผู้วิจัย นำข้อมูลทั้งหมดมาจัดหมวดหมู่ และบันทึกคะแนนแต่ละข้อในรูปแบบรหัส (Coding Form) จากนั้นนำข้อมูลทั้งหมดไปวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อทดสอบสมมติฐานเชิงทฤษฎีชั่วคราวที่สร้างขึ้นก่อนการวิจัย

4.1 การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Method) เพื่ออธิบายข้อมูลทั่วไป สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ความถี่และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.2 สถิติวิเคราะห์ เพื่อทดสอบสมมติฐานในการวิจัย ใช้การวิเคราะห์สมการเชิงโครงสร้าง โดยใช้โปรแกรม (Mplus) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักศึกษา โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (Level of Significant .05) ทำการแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างแก่ จำนวน 400 คน ครอบคลุมพื้นที่วิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้ง 11 แห่ง

4.3 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) โดยการตรวจสอบความเหมาะสมของโมเดล โครงสร้างขององค์ประกอบ (Structural Equation Modeling : SEM)

4.4 การตรวจสอบความเหมาะสมของโมเดลการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยใช้ค่าสถิติตรวจสอบ ดังนี้ (สุนทรพจน์ ดำรงพานิช, 2555, น. 33)

4.4.1 ค่าไค - สแควร์ (Chi - Square : χ^2) ไม่มีนัยสำคัญ หรือค่า P - Value มากกว่า .05

4.4.2 สัดส่วนระหว่าง ไค - สแควร์ กับขั้นแห่งความเป็นอิสระ (χ^2 / df) น้อยกว่า 2 หรือน้อยกว่า 5 ในกรณีโมเดลซับซ้อน

4.4.3 ค่าเปรียบเทียบสัดส่วนที่ปรับให้ดีขึ้นกับค่าความเหมาะสมรวมของโมเดลที่วิจัย (Overall Fit) กับโมเดล Null Model (Comparative Fit Index : CFI) มีค่าตั้งแต่ .09 ขึ้นไป

4.4.4 ค่าปริมาณที่เปลี่ยนแปลงจากการเปรียบเทียบระหว่างโมเดลสมมติฐานกับ(Null Model) ต่อจำนวนชั้นแห่งความเป็นอิสระ Degree of Freedom (The Tucker Lewis Index : TLI) มีค่าตั้งแต่ .09 ขึ้นไป

4.4.5 ค่าปริมาณความคลาดเคลื่อนของรกกกำลังสองเฉลี่ย (Root Mean Square Error of Approximation: RMSEA) ซึ่งเป็นค่าแสดงความเหมาะสมหรือไม่เหมาะสมของโมเดล ค่า RMSEA ควรอยู่ระหว่าง 0.05 - 0.08 หรือต่ำกว่า 0.05 จะดีมาก

4.4.6 ค่าดัชนีความเหมาะสมจากการคลาดเคลื่อน (Standardized Root Mean Square Residual : SRMR) ซึ่งเป็นค่าแสดงความเหมาะสมหรือไม่เหมาะสมของโมเดลค่า SRMR ควรอยู่ระหว่าง 0.05 - 0.08 หรือต่ำกว่า 0.05 จะดีมาก

4.4.7 ค่าน้ำหนักขององค์ประกอบ (Factor Loading) ไม่ควรน้อยกว่า 0.30

4.4.8 ค่าความเชื่อมั่นของโครงสร้างโมเดล (Construct Reliability : PC ควรมีค่ามากกว่า 0.60 ขึ้นไป

ระยะที่ 3 การสร้าง และประเมินรูปแบบพัฒนาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักศึกษา ระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1. แหล่งข้อมูล

1.1 ผลการวิจัยจากระยะที่ 2 ได้แก่

1.1.1 ระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรม

1.1.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรม

2. เครื่องมือในการเก็บข้อมูล

ใช้วิธีการวิเคราะห์ผลการวิจัยในระยะที่ 2 โดยมุ่งอธิบายกลไกรูปแบบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรม มาร่างเป็นแนวทางพัฒนาภายใต้แนวคิดทางรัฐประศาสนศาสตร์ โดยใช้แบบสัมภาษณ์ ภายใต้การควบคุมและให้คำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ จากนั้นทำการสร้างแนวทางการพัฒนาที่เหมาะสมร่วมกับผู้เชี่ยวชาญ และตัวแทนกลุ่มเป้าหมาย

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสัมภาษณ์จากผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ ด้านการศึกษา นักวิชาการกองพัฒนานักศึกษา และตัวแทนนักศึกษา จำนวน 20 คน โดยเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling)

3.1 กลุ่มนักวิชาการ 5 คน ได้แก่

3.1.1 อาจารย์ ดร. กิตติรัตน์ สีหพันธ์ ประธานบริหารหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

3.1.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. รัตนะ ปัญญาภา อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาปรัชญาและศาสนา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

3.1.3 พระครูวุฒิชัยธรรมบัณฑิต (จิตนเรศ ศรีศักร ผศ.ดร.) ประธานบริหารหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตอุบลราชธานี

3.1.4 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชื่อน ศรีสวัสดิ์ อาจารย์ประจำสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

3.1.5 อาจารย์ วรณา สิ้นจังหวด อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิศวกรรมเครือข่ายคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

3.2 กลุ่มอาจารย์ที่ปรึกษา 2 คน ได้แก่

3.2.1 อาจารย์ ดร.อนันต์ แม้นพยัคฆ์ อาจารย์ประจำสาขาวิชาการพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

3.2.2 อาจารย์ ดร.สุรพลชาเสน อาจารย์ประจำสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

3.2.3 อาจารย์เกษมา ดอกดวง อาจารย์ประจำสาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

3.3 กลุ่มผู้ปฏิบัติงาน 5 คน ได้แก่

3.3.1 นางสาวอรทัย วงศ์แก้ว นักวิชาการศึกษา สำนักงานคณบดีคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

3.3.2 นางสาวอดิگانต์ กองสำลี นักวิชาการศึกษาคณะวิทยาการคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

3.3.3 นายนนทวัฒน์ สิมตะมะ นักวิชาการศึกษา คณะบริหารธุรกิจและการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

3.3.4 นางสาววิจิตร อินทนาม นักวิชาการศึกษ งานกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

3.3.5 นายเจริญ คิ้วทอง ผู้ปฏิบัติงานบริหาร มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

3.4 กลุ่มผู้มีส่วนได้เสีย 7 คน ได้แก่

3.4.1 ประธานนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

3.4.2 นายกองค้ำการนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

3.4.3 ตัวแทนสโมสรนักศึกษา 5 คน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ทำการวิเคราะห์แยกแยะ ผลการวิจัยมาสกัดให้เห็นหมวดหมู่ใหม่ให้เห็นปัจจัยเหตุปัจจัยผลตามลำดับการองการเกิด (Birth Order) ของพฤติกรรมเชิงจริยธรรมด้วยการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Method)

ระยะที่ 4 การทดลอง และประเมินผลการพัฒนาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1. กลุ่มตัวอย่างเป้าหมาย

ทดลอง และประเมิน การพัฒนาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่มเป้าหมาย คือ ตัวแทนนักศึกษา สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาที่ 1 / 2561 จำนวน 150 คน โดยเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งผู้วิจัยมีเหตุผลในการเลือกเป็นกลุ่มทดลอง คือ เป็นพื้นที่ที่ทำให้สามารถเข้าถึงได้ง่ายและสะดวกในการขอความร่วมมือในการทดลองใช้พัฒนาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักศึกษาระดับปริญญาตรีได้

2. ด้านพื้นที่

ทดลอง และประเมิน การพัฒนาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัย ใช้ห้องเรียน ห้องประชุม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

3. ด้านเวลา

ทดลอง และประเมิน การพัฒนาจากผู้เชี่ยวชาญในช่วงระหว่าง เดือน มิถุนายน - สิงหาคม 2561

4. ด้านเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 4 คือ

4.1 แบบสอบถามแบบรวบรวมข้อเสนอแนะและคำวิจารณ์ เสนอผู้เชี่ยวชาญพิจารณาการพัฒนาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ผู้วิจัย นำผลการวิจัยในระยะที่ 1 ที่ 2 และที่ 3 เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเป็นไปได้ และให้ข้อเสนอแนะ

4.2 แบบทดสอบวัดความรู้ก่อน - หลังเรียน

4.3 แบบสังเกตพฤติกรรม

4.4 แบบประเมินความพึงพอใจการเข้าร่วมกิจกรรม

5. การวิเคราะห์ข้อมูล (Analysis of Data)

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยในระยะที่ 4 นี้ ผู้วิจัย วิเคราะห์ด้วยสถิติพื้นฐาน และวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Method) เพื่ออธิบายข้อมูลทั่วไป

